

คำสั่งกรมเจ้าท่า

ที่ 599 /๒๕๕๔

เรื่อง มอบหมายอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖
ในการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ

เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๔ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ อธิบดีกรมเจ้าท่าจึงมอบหมายอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ให้ผู้อำนวยการสำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำมีอำนาจในการพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำในพื้นที่รับผิดชอบ ตามรายละเอียดและขอบเขต ดังนี้

๑. ท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส

(๑) ต้องไม่อยู่ในบังคับต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๒) ปลายสุดของท่าเทียบเรือต้องไม่เกินระดับน้ำลึกหน้าท่าเมื่อน้ำลงต่ำสุด (LLW) ลึกกว่าอัตรากินน้ำลึกเต็มที่ของเรือที่เข้าเทียบท่าตามความจำเป็น โดยให้คำนึงถึงขนาดเรือและลักษณะภูมิประเทศร่องน้ำทางเรือเดิน พื้นที่จอดเรือและกลับลำเรือ ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑ ใน ๕ ของความกว้างลำน้ำ

(๓) ปลายสุดของท่าเทียบเรือต้องมีระดับความลึกหน้าท่าจากระดับน้ำลงต่ำสุดถึงพื้นท้องน้ำเดิม ดังนี้

(ก) ท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๒๐ ตันกรอส ไม่เกิน ๓ เมตร

(ข) ท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๖๐ ตันกรอส ไม่เกิน ๒ เมตร

(ค) ท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๑๐๐ ตันกรอส ไม่เกิน ๒.๕ เมตร

(ง) ท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๒๐๐ ตันกรอส ไม่เกิน ๓.๕ เมตร

(จ) ท่าเทียบเรือขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส ไม่เกิน ๔ เมตร

(๔) แนวขอบท่าเทียบเรือต้องมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินข้างเคียงไม่น้อยกว่า ๑ เมตร

(๕) ต้องจัดให้มีพุกผูกเรือและอุปกรณ์กันกระแทกท่าที่มีความเหมาะสมและปลอดภัย

ต่อการใช้งาน

(๖) หากท่าเทียบเรืออยู่ในเขตพื้นที่พัฒนาการขนส่งทางน้ำที่ได้กำหนดเป็นแนวร่องน้ำหรือมีแผนการขุดลอกไว้ชัดเจนแล้ว ปลายสุดของท่าเทียบเรือต้องอยู่ห่างจากขอบร่องน้ำลึก (กันร่องน้ำ) ไม่น้อยกว่า ๒ เท่า ของความกว้างเฉลี่ยของเรือที่เข้าเทียบท่าด้วย

(๗) กรณีทำเทียบเรืออยู่ในพื้นที่ที่ยังไม่ได้กำหนดเป็นแนวร่องน้ำให้พิจารณาโดยยึดเอาขอบร่องน้ำธรรมชาติเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณา

๒. สะพานปรับระดับและโป๊ะเทียบเรือ

(๑) พื้นสะพานปรับระดับและพื้นโป๊ะเทียบเรือต้องจัดทำลักษณะป้องกันการลื่นโดยต้องไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดิน

(๒) ภายในโป๊ะเทียบเรือต้องแบ่งกั้นผนังกันน้ำเป็นห้องอย่างน้อย ๓ ห้อง เฉลี่ยต่อความยาวของโป๊ะเทียบเรือ และต้องมีช่องเปิดสำหรับตรวจสอบการรั่วซึม (Man Hole) ทุกห้อง

(๓) โป๊ะเทียบเรือต้องแสดงเส้นแนวน้ำหนักบรรทุก (Load Line) เหนือแนวขอบน้ำ ๒๕ เซนติเมตร รอบโป๊ะเทียบเรือ (ขณะยังไม่ได้รองรับผู้โดยสาร)

(๔) โป๊ะเทียบเรือต้องมีขนาดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การใช้งานโดยคำนวณจากจำนวนผู้โดยสาร ๑.๒๐ คน ต่อพื้นที่บนโป๊ะเทียบเรือไม่น้อยกว่า ๑ ตารางเมตร ทั้งนี้ ต้องมีป้ายแสดงความสามารถในการรับน้ำหนักบรรทุกที่ระบุข้อความว่า "จำนวนผู้โดยสารสูงสุด...คน"

(๕) ปลายสุดของโป๊ะเทียบเรือต้องยื่นออกไปไม่เกิน ๑ ใน ๕ ของความกว้างลำน้ำโดยต้องยื่นไม่เกินปลายสุดของสิ่งล่งล้ำน้ำข้างเคียงประเภทเดียวกัน

(๖) สะพานปรับระดับต้องมีความลาดชันไม่มากกว่า ๑ ต่อ ๓ เมื่อน้ำลงต่ำสุด

(๗) หากเป็นโป๊ะเทียบเรือสาธารณะต้องจัดให้มีทางขึ้นและทางลงโป๊ะเทียบเรือเพื่อไม่ให้ปะปนกัน โดยต้องมีอุปกรณ์กันผู้โดยสารไม่ให้ลงโป๊ะเทียบเรือเมื่อมีจำนวนมากกว่าที่กำหนด

(๘) บริเวณโป๊ะเทียบเรือต้องมีระดับความสว่างไม่น้อยกว่า ๕๐-๗๕ Lux และบริเวณสะพานปรับระดับต้องมีระดับความสว่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐-๑๕๐ Lux ด้วย

๓. สะพานข้ามแม่น้ำหรือสะพานข้ามคลอง

(๑) ต้องส่งรูปแบบให้กองวิศวกรรมพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการอนุญาต

(๒) การพิจารณาความกว้างสุทธิของช่องลอดให้พิจารณาจากขอบค่อมถึงขอบค่อมช่วงกลางร่องน้ำ ส่วนความสูงสุทธิของช่องลอดสะพานให้ยึดถือระดับใต้คานหรือท้องสะพานแล้วแต่ว่าส่วนใดจะต่ำสุดกับระดับผิวน้ำขึ้นสูงสุดโดยเฉลี่ย ทั้งนี้ ให้ดูข้อมูลการสัญจรทางน้ำในบริเวณดังกล่าวและสะพานข้างเคียงประกอบการพิจารณาด้วย

๔. ท่อหรือสายเคเบิล

(๑) ต้องส่งรูปแบบให้กองวิศวกรรมพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการอนุญาต

(๒) การวางท่อหรือสายเคเบิลผ่านชายหาดหรือชายตลิ่งต้องมีการฝังท่อหรือสายเคเบิลใต้พื้นดินให้เพียงพอและปลอดภัยแต่ต้องไม่น้อยกว่า ๑ เมตร โดยมีให้มีส่วนหนึ่งของท่อหรือสายเคเบิลพินามาเหนือชายหาดหรือชายตลิ่ง และต้องจัดทำป้ายแสดงแนวการวางท่อหรือสายเคเบิลให้ชัดเจนด้วย

(๓) การวางท่อไปกับสะพานตัวท่อต้องชิดกับสะพานมากที่สุดโดยระดับของท่อได้สุดต้องไม่อยู่ต่ำกว่าระดับท้องสะพานหรือระดับต่ำสุดของคานแล้วแต่ว่าส่วนใดจะต่ำสุด กรณีมีโครงสร้างรับท่อบางส่วนไปกับสะพานจะต้องไม่มีส่วนใดอยู่ต่ำกว่าระดับท้องสะพานหรือระดับต่ำสุดของคาน โดยต้องอยู่ในแนวเดียวกับค่อมสะพานและต้องไม่มีส่วนใดยื่นล้ำเกินแนวช่องลอดของค่อมสะพาน

(๔) การปักเสาไฟฟ้าหาสายเพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้าหรือเพื่อการอื่นในลักษณะคล้ายคลึงกัน หรือการปักเสาเพื่อวางท่อประปาหรือเพื่อการอื่นในลักษณะคล้ายคลึงกัน ต้องปักเสาลงไปกับแนวลำน้ำให้ชิดขอบฝั่งมากที่สุดเพื่อมิให้เกิดขวางทางเดินเรือ

๕. เชือกกันน้ำเซาะ (ป้องกันตลิ่ง)

(๑) ปลายสุดของเชือกที่ล้าลงไปใต้น้ำต้องไม่เกิน ๑ ใน ๔ ของความกว้างของลำน้ำโดยให้พิจารณาจากขอบตลิ่งถึงขอบตลิ่งอีกฝั่งในบริเวณที่ขออนุญาต

(๒) กรณีลำน้ำบริเวณที่ขออนุญาตมีความกว้างไม่เกิน ๑๕ เมตร หรือบริเวณที่ร่องน้ำแคบที่อาจเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ แนวเชือกต้องมีลักษณะตั้งตรงโดยต้องไม่มีความลาดชันยื่นล้ำออกมาในแนวลำน้ำ

(๓) หากบริเวณที่ก่อสร้างเชือกกันน้ำเซาะอยู่ในพื้นที่พัฒนาการขนส่งทางน้ำที่ได้กำหนดเป็นแนวร่องน้ำหรือมีแผนการขุดลอกไว้ชัดเจนแล้ว ส่วนปลายสุดของเชือกที่ลาดเอียงต้องอยู่ห่างจากขอบร่องน้ำทางเรือเดิน (กับร่องน้ำ) ไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตร

๖. คานเรือ

ต้องส่งรูปแบบให้กองวิศวกรรมพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการอนุญาต

๗. โรงสูบน้ำ

ต้องกำหนดเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตให้มีการติดตั้งเครื่องหมายและสัญญาณเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือทั้งกลางวันและกลางคืนด้วย

๘. กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ

(๑) ตัวกระชังต้องทำด้วยอวนหรือวัสดุอื่นที่มีคุณสมบัติเดียวกันกับอวน โดยเมื่อน้ำลงต่ำสุดกันกระชังต้องลอยสูงกว่าพื้นท้องน้ำ

(๒) วัสดุที่ใช้ทำกระชังต้องลอยพ้นน้ำและสามารถมองเห็นชัดเจนตลอดเวลา

(๓) การปักเสายึดตัวกระชังต้องปักห่างกันไม่น้อยกว่า ๓ เมตร โดยห้ามผูกยึดกระชังกับขอบฝั่ง

(๔) ห้ามสร้างที่พักอาศัยหรือพื้นที่บนกระชัง

(๕) ต้องติดธงสีแดงและสัญญาณเป็นระยะโดยรอบบริเวณที่วางกระชังตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

ทั้งนี้ ในการพิจารณาอนุญาตและออกใบอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำตามคำสั่งนี้ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ โดยเคร่งครัด โดยเมื่อพิจารณาออกใบอนุญาตแล้วให้รายงานผลตามลำดับชั้นเพื่อให้อธิบดีกรมเจ้าท่าทราบภายใน ๑๕ วัน นับจากวันที่ออกใบอนุญาต

ให้รองอธิบดีกรมเจ้าท่าที่กำกับดูแลสำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำ กำกับดูแลและควบคุมการปฏิบัติงานของสำนักความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางน้ำให้เป็นไปตามคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายศรีศักดิ์ แสนสมบัติ)
อธิบดีกรมเจ้าท่า